

Podivuhodná porada aneb Sny pod kloboukem

Jan Pěta

Stalo se ve středu dopoledne 23. října 2002 v zasedací místnosti Studijní a vědecké knihovny v Hradci Králové. Porada profesionálních veřejných knihoven našeho kraje začala standardně. PhDr. Alena Součková i další kolegyně z oddělení služeb knihovnám nás zahrnuly aktualitami a evergreeny typu: evidence knihoven dle knihovního zákona, pomoc zaplaveným knihovnám, nové kolonky ve statistice et cetera. I dobré adresy k cestopisným besedám jsme získali od kolegyně Boženy Blažkové (redakce nového časopisu Země světa, potažmo cestovní kancelář Kudrna). Dokonce na obvyklé kolečko došlo: co se kde událo v Týdnu knihoven a kolik že vynesly povodňové sbírky v bibliotékách. To vše v rekordním čase cca půl hodiny.

Ale potom, po přestávce... Kolegyně Eva Kordová otevřela kouzelnou truhličku a pábila a pábila. To už vedle ní seděla kmotřička turnovské knihovny spisovatelka Marie Kubátová, svrchovaný vypravěč, mistr češtiny, té kultivované i té z nářečí. Putovali jsme s ní mládím z valašského kraje Gabry a Málinky do Krkonoš, zamilováni nejprve do švarného mysliveckého mládence, později i do jeho rázovité maminky, sladké Amálky, co roznášela perníková srdce po poutích a bálech. Naslouchali jsme lidem v apatykách, kterými prošla paní Kubátová coby lékárnický krajánek, a žasli nad Zelenou paní, dobrým duchem apatyky vrchlabské. Už víme, proč uměl Josef Mánes tak pěkně malovat květiny, a co je to fortelná ženská. Také proč je dobře nosit na hlavě klobouk a co se pod ním sní. Známe genezi pohádek poštovských panáčků, od vnoučka filatelisty po vnuka karatistu. Dověděli jsme se, co napsaly paní spisovatelce děti, co je v jejich pohádkách k žasnutí a co jim chybí.

Poslouchali jsme kouzelné povídání paní Marie Kubátové dlouho přes poledne a poslouchali bychom dál, kdyby se neozval drožkář do Vrchlabí. Odnášeli jsme si z té zvláštní porady jiskřičku tepla, něco rosy do okoralého dne a knížky s podpisem obdivuhodné jubilatky, která knihovnicím a knihovnám vysekla hlubokou poklonu tím z nejkrásnějších klobouků. Škoda jen, že nás tam bylo tak málo.